

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae
Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione
Impediunt**

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

VII Gemitus. Quòd impuris stimulis agitetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](#)

sax effe ad gratiam promerendam , retinen-
dam, & recuperandam. quām si omni tempo-
recoram Deo inveniaris non alium sapere, sed
umere , inquit Bernardus serm. 54. in
Cant.

GEMITUS VII.

Quod impuris stimulis agitetur.

O Domine qui pasceris inter lilia , &
inter animas castas inhabitas , atten-
de directionem infirmitatis meæ . Con-
cupiscit enim caro adversum Spiritum ,
urgeor, uror impuris ignibus, & fas non
est dicere, vel coram te , quæ patior (qui
puritas es , & puritatis amans ; speculum
sine macula , fons puritatis) proloqui.
Imago tua cùm sim , volutor in cœno sæ-
viente hoste doméstico , qui tantò crude-
lier , quantò blandior , malum pro bo-
no reddens , quem dum pasco , is con-
tra me se erigit , quem cùm foveo , cru-
deliter se armat contra me , impugnans
usque ad divisionem Spiritus à te D E O
meo. Et quis me liberabit de vincula
impro-

improperii hujus? quousque colaphizan-
tem sentiam? Confusione plenus, reple-
tus ignominia, indignus, qui te suscipiam
in cor meum tam fœdum, tam immun-
dum? miser ego, quis me liberabit deho-
ste tam valido? quis alligabit? Quis vul-
nera sanabit tam sœva, tam hilcantia? O
Custos hominum amantissime, quare me
ponis contrarium tibi; sed quid dicam?
aut quid respondebit mihi, cùm ipse fece-
rim? Ita est Domine, ego feci, meæ incu-
riæ, meæ negligentiae intromiserunt ho-
stes, & cum intromisso sœpe pacem fa-
ciunt & paciscuntur, contentæ, si non op-
primat, si non occidat per consensum; sed
respice humilitatem meam & difficulta-
tem, quam patior, quoniam amodò factus
sum ipsem et mihi gravis, mihi que contra-
rius, avertere cupio, & extinguere nitor
flammarum, sed frustra, reaccenditur, recur-
rit usque decies & amplius. Placare, ob-
secro, Domine, & converte me ad te, per
cordis munditiam, non abscondas faciem
tuam à me, qui ut mundares me, non
aver-

avertisti faciem tuam ab increpantibus & conspuentibus in te. Quis enim ego , aut quæ fortitudo mea, ut resistam hosti tam furenti, tam frequenter insultanti , vix mentem subit cogitatio, & inflatur corpus animale, insuper undique insidiæ, ubique laquei, inquinatæ sunt viæ meæ in omni tempore, & quomodo apparebo ante faciem tuam ? Mundissime Fili Virginis, nef sis mihi formidini Deus meus, in terefugium meum, qui dominaris potestati maris, & motum fluctuum ejus tu mitigas, mitiga dolores, tolle angores, aufer labores, Deus fortis & potens, audi ejulatum pupilli afflicti tui, porrige manum, & extrahe me de profundo, de lacu miseriæ, & de luto fæcis, ut sancta tractem sanctè & pure.

Respondet Christus

Afflito præ impuritatibus & ingruentibus carnis temptationibus.

Sufficit tibi gratia mea fili , virtus in infirmitate perficitur, & obscœnis insultibus

bus robatur ; necdum ad sanguinem
usque restitisti , his immunditiis ; anima
mundatur, & evadit purior, si tamen per-
severit repugnando oppugnanti : nec pec-
catum reputatur, quod voluntas non re-
ceptaverit ; plures pluribus annis impu-
gnati, sed dum non expugnati, evasere pu-
riores, talem terupio ; hi tuniculi, hi stimuli-
sant, quibus impelleris , ut vel invitum hu-
milia secteris, & ad me configicias orando,
gemendo : Circumspectum te cupio in
sensibus, nec enim securus eris, quamdiu
carne hâc circumdatuſ es , minimis datis
occasioneſ ſeſe offrent hi stimuli incau-
tum aggressuri , ſi forte murum conſcen-
dere ſinantur , & irrepere, rationem ob-
ſourabunt, & voluntatem, ſi poſſunt, pro-
pellent omni modo ad conſenſum. Qua-
re ſedulò tibi invigilandum , reſiſtendum
fortiter, fores occudendæ firmiter ; quod
reliquum eſt, ſi nolenti irruant improviſo,
non ideo timendum quia de Victoria ab
iſpis reportatâ , quamdiu diſplicent , ſalva-
res eſt. Ut aviculae ſuper caput volitent,

&

& levi stercore illud aspergant, vix prohibere poteris, bene autē ut non nidificant. Pari hīc modo : Abiguntur frequentiūs, dum non intendis, dum non respondes, sed à memoria arces, aut si jam irrepserunt, expellis protinus, quām si adhibeas multa remedia alia. Tu solus non es, qui ista pateris, immo vix ullus est, etiam si eximiā polleat sanctitate & perfectione, cui non incident impuræ cogitationes. Verum in hominis arbitrio positum est, vel respuere, vel assentiri; quare ne deficias sperans, & orans, simul libertas resistendi penes te est, gratia quoque mea non deerit. Tui modè muneris est, pugnare his armis, ne vincaris, impossibile est sine pugna victoria, nec quisquam cor mundum retinebit feriendo, assiduè te oportet stare super custodiam cordis tui: qui enim recusat esse cautus, nec castus erit. Otiosus in hac excubia nemo est, qui non & vitiosus sit. Subeant mentem judicii austertas pœnarum infernalium acerbitas, præmiorum

miorum immensitas, & fies ad pugnandum audacior, parva est & ad horam voluptas, non item pœna, perire incipit, qui non identidem resistithis, aut similibus armis.

Observatio.

FREQUENTER nimis accidit Dei servis ista hæc tentatio, quia hostis intra & extra nos est, facile corpus accenditur, si obiectum aliquod conceperit phantasia, in quo proinde sedulò cavendum, ne vel irrepatur, vel dum in illa irrepserit, protinus expellatur: Haud aliter se phantasia habet ad corpus, quam ignis ad stipulam, quam, si contigerit, protinus accendit: pari modo cheu! experimur, quod ubi imaginatio figuram obscœni conceperit, protinus concupiscentia inflammatur tam ardentius, ut non raro voluntas vacillare incipiatur præ ardore libidinis, hinc postea in homine bona voluntatis, anxietas & angustia, timente, ne consenscrit, eò quod admiserit has fœdas suggestiones; veruntamen

tamen sc̄imper observandum ex communi
DD. sensu, nunquam committi peccatum
læthale sine plena advertentia, & objecti
aliquali cognitione; quod pr̄sertim lo-
cum habet in iis, qui aliàs contrariam ha-
bent voluntatem ad peccandum, secus in
iis, quorum voluntas continuò ad malum
pender; parati hic, & nunc, si esset occa-
fio, peccare, in his credo non tam plenam
malitiæ cognitionem requiri, quin peccent
mortiferè, de his ergo reticendum, & de
Religiosis sermocinandum.

Transactâ itaq; tentatione, urget scru-
pulus, ne fortè consenserint, torquent se
examinando singula, qualiter incesserint,
quomodo se in ea gesserint, idque non-
nunquam faciunt tam intēsè, ut in una
tali discussione non parùm se crucient, &
caput fatigent, si que id frequenter faciunt,
lædent cerebrum; ideoque minimè sua-
dendum, aut ullatenus permittendum, ut
ultrà unum Pater & Ave, maximè si scru-
pulosi sunt, discutiant, & si manent du-
bii, adhuc pro ipsis standum est in dubio

E

non

non pro peccati assensu; Constat namque quod quo diutiùs investigant, tantò validiùs involvuntur & intricantur, ut post longum examen magis sint ancipites, anxi & obtenebrati, quàm initio. Quare si deprehendant contrariam, & ante, & post temptationem se habere voluntatem, & displicantiam potius, quàm rei fœdā complacentiam, tutò credant, se non consensisse, estò perseveret dubium. Quid enim? si in genere hanc regulam statuunt D.D. de hominibus minimè scrupulosis, quid de scrupulosis dicendum? Et sanè quis crederet uno, eodemque horæ quadrante ex filio Dei, ex homine in statu gratiae constituto, effici mancipium dœmonis, tam latenter, tam subreptitiè, ut de hoc dubitet, & anxius sit? nec evincit, quod omnis peccati, etiam læthiferi consensus fiat in momento; nam estò id sit verum, præcedit tamen dispositio sat longo temporis tractu in homine vel modicæ etiam pietatis. Aliud concedamus de iis, qui quasi aquam bibunt iniquitatem.

tem. Legatur R. P. ROSEL. Carthus.
in suis praxibus de præsenti materia, &
consolationem recipiet. Verum non of-
fendat pcdem in eo, quod scribit, surgen-
dum è lecto, ingruente gravi tentatione
propellente ad consensum, sed cum tale
accipiat, sciens id intelligendum de iis, qui
se frequenter norunt lapsos, nisi id ege-
rint, tunc autem solùm judicari sciat, pro-
babile periculum consensūs, inquit Pelizarius
fol. mihi 404. quando quis est ex-
pertus in similibus occasionibus se semper
peccâsse mortaliter, deliberatè conser-
tendo. Nequaquam ergò practicandum,
imò à Superioribus præcipiendum, ne id
faciant. Deus bone! quis hic non locus
foret dœmoni, qui tunc vel maximè infe-
staret, sciens facile destruendum hominē,
si à somno impedire posset, & vel maximè
Religiosos noctu excubias Domini agen-
tes. Durum hoc foret, inquit Tamburinus
in lib. de 10. Præcept. nec credendum à Deo
tale onus imponi, ut cogatur è lecto surgere, &c.
se v.g. percutere, flagellare, &c.

E 2

Tineant

Tameant tamen circa hanc materiam
 Religiosi irreligiosi, quibus magis curæ est
 sanitas, quam sanctitas, corpus quam ani-
 ma, qui ad levissimam pulicis puncturam
 se protinus impudicè conspiciunt, ad mi-
 nimam molestiam se turpiter contrectant;
 O Religiosum verè irreligiosum, & impu-
 dicum! nescis, quia Deus adest; & Virgo
 purissima, & Angelus Custos te conspi-
 ciunt? à Judæis disce, his, ut in eorum
 Dalmuth legitur, inhibetur ne unquam se
 in medio cubiculi, sed ad latus exuant, dum
 se exuunt, ut & luci abscondant, quæ na-
 tura vult abscondi. Gravissimè nos Reli-
 giosi objurgandi, qui & voto obstringi-
 mur, & ad Angelicam puritatem asse-
 quendam tendere obligamur.

Sed obtendunt illi conservandæ sanita-
 tis obligationem, ignorantes, vel certè sci-
 renolentes, tot sanctorum Mulierum, &
 omnium qui castè & piè vixerunt exempla;
 de Pio V. Pont. Max: verè pio referunt,
 quod mori potius elegerit, alioquin fortè
 curandus, quam ut sanandæ partis secretæ
 copiam

copiam fecerit Medicis, quòd hic in hoc,
& innumeri alii Sancti in aliis similibus e-
gerunt, imò ut confundantur magis tales
(quia reverà magis confundendi quàm
oppugnandi sunt hujusmodi) videntes
pretiositatem hujus gemmæ, sciant Reli-
giosum obligatum cæteroquin ad obe-
diendum in omnibus citra peccatum, non
posse juxta DD. adigi, sed præcepto obe-
dientiæ ad nudandum se, & curandas par-
tes secretas, nec teneri obedire. Item Vir-
ginem ob solam integritatem corporalem
servandam, posse se certo mortis periculo
objicere: Videatur Laymannus, Escob.
Turianus, & alii &c.

De his hominibus, qui innocentioris vi-
tae semper fuerunt, id ausim dicere, non ra-
rò multum periculi inesse, dum ad Reli-
gionem venientes nihiladhuc sciunt, aut si
quid advertunt præ pudore manifestare
negligunt summoperè his attendendum;
natura neq; eheu! depravata non feriatur,
cùmque inditum nobis sit, & naturale de-
lectari, periculosest, & nonnunquam

incautè admittitur error ab istis sat enor-
mis contra castitatem, qui licet ante mali-
tiae agnitionem non tam graviter iis impu-
tetur; sunt tamē omni modo præmunien-
di & admonendi, ut fidelissimè sese expli-
cent, somnia etiam ab illis expiscanda;
ne fortassè pudore præpediti taceant non
tacenda; re compertâ protinus cum hor-
rore tamen quodam demonstranda virtus
hujus absurditas, bestiis communis, Dei
offensa, æternæ felicitatis amissio, pœna-
que incursio, &c.

Contingit circa istos, quod eò, quod
objectum non habeant, utpote custoditi
haec tenus ab hac fœditate surgentibus mo-
tibus carnis, & cæteris, quæ subtieeo, dum
se natura exonerat, ipsi sibi eadem interdu
repræsentent, sic phantasia concepto qua
igne carnem succedit ad libidinem, ubi
nisi præmoniti, statim discant elidere, ma-
gno eis damno esse poterit. Imò non raro
fortius ad consensum impelluntur, quam
alii, qui multis etiam annis jacuerunt in
bis fordibus: Nihil ergò consultiùs, quam
ut eis.

ut eis remonstretur absurditas &c. ut suprā dictum. Quā veritate semel agnitiā, voluntas ad detestandum flectenda; declinando omnimodo; declinando dico: esto namque insurgant millies, non erit opus semper positivè resistere maximè sub oratione? vel comprimere argumentis contrariis, aut externis castigationibus, voluntas solummodo dicat simpliciter, nolo Deum offendere, nolo consentire huic carni pessimæ volenti animam pertrahere ad gehennam &c. De reliquo pergant in eo, quod habent præ manibus, & tentatio erit eis in meritum, ita monet Laymannus Confessarios; ita probat experientia, cum in omnibus, tūm vel maximè iustis.

Et licet penè omnia vitia repugnando expugnentur, & strenui militis sit pugnare, non fugere, nullatenus tamen in hoc bello pugnandum, sed protinus vel ad conspectum hostis fugiendum: sicut agit vir cordatus cum muliere nequam, cui certè dedecus foret, si cum provo-

cante se congrederetur armis, imò si id fa-
ceret; si eam prosterneret, ab omnibus de-
rideretur, omnes in se concitaret; pari mo-
do in hoc conflictu.

Reformatio per proposita.

1. Frequenter cùm omnia, tum nomina-
tim illud vitium detestabor, præser-
tim manè & vesperè, utpote quòd ani-
mam fœdet, & cor templum Spiritùs san-
cti violet, & lupanar efficiat.

2. Primas cogitationes protinus exclu-
dam, & ne irrepant, otium vitabo, hujus
turitudinis somitem.

3. Dum motus insurgunt, alapam mi-
hi infligam, præsertim in oratione, dicens:
colaphiz et te Deus, non diabolus.

4. Speciales orationes ad hoc habebo
in promptu, uti sunt, *Virgo singularis, inter*
omnes mitis, nos culpis solitos, mites fac E⁹
castos.

5. Sensuum portas diligenter custo-
diam, nominatim visum & tactum, bestia-
rum tactus, & quicquid incendit, vitabo.

6. Con-

6. Considerabo fœditatem carnis, brevi futurum in cadaver scatens vermis, bufonibus, serpentibus, hoccine concupis, huccine adhinnis caro?

7. Cibum potuinque moderatè sumam, utpote incentiva hujus sceleris, si intemperanter usurpantur.

8. Cum de fide sit, quod caro & sanguis Regnum Dei non possidebunt; infernales pœnas mihi præfigam, eaſque frequenter meditabor.

GEMITUS VIII.

Quod Melancholiā vexetur.

NEMO mea vota, gemitus & suspiria novit, nisi tu Deus, cordium scrutator, quantis obruar fluctibus, quantis premari angustiis: tibi se pandit cor meum Deus meus. Vide Domine afflictionem meam, & erue me; Ah si sic mihi futurum erat ut quid profuit, vixisse in clauſtro inter tot Spiritūs angustias? & quid moror?

Conquerar, an fileam? justas habet ira quærelas, tu, qui nosti corda omnium, &

E 5

scis